

handling. Gennem Ændringsforslag Nr. 2 vil det ærede Medlem søge at fastslaa Regler for Grænsen i Vandet mellem to Nabokystejeres Fiskeret, men at fastslaa en saadan Grænse i al Almindelighed vil vistnok være ret umuligt. Hvor Kysterne ere nogenlunde lige, kan det selvfølgelig meget vel lade sig gøre, f. Eks. nede paa Refsnæs og saadanne Steder; der kunne vi meget godt fastsætte Regler her i Forslaget. Men hvor man har med Bugter, uregelmæssige Kyster, at gøre, tror jeg ikke, at det ærede Medlems Forslag kan bruges, og jeg maa derfor fraraade Ændringsforslaget under Nr. 2. Men jeg har selvfølgelig ikke noget imod, hvis Udvalget ønsker det, at drøfte Spørgsmaalet nærmere mellem anden og tredje Behandling. — Ændringsforslaget under Nr. 3 kan jeg tiltræde, det tror jeg maa siges at være nok saa korrekt som det, der findes i Lovforslaget.

Hermed tror jeg at have omtalt de vigtigste af de foreliggende Ændringsforslag, og jeg vil slutte, som jeg begyndte, med at udtale Haabet om, at det ved fortsat Forhandling maa lykkes at naa til et nogenlunde tilfredsstillende Resultat. Jeg vil meget beklage, om de Anstrengelser, der have været gjorte for at komme til en bedre og fornuftigere Fiskerilov end den gældende, skulde vise sig at være forgæves. Jeg haaber det ikke, men Tiden vil jo bedst vise det.

Christian Rasmussen: Da jeg under de fortsatte Forhandlinger her om denne Sag muligvis vil være afskaaren fra oftere at faa Ordet, skal jeg blot tillade mig at gøre en kort Bemærkning i Anledning af de Udtalelser, der ere faldne overfor mig angaaende de Ændringsforslag, jeg har fremsat, og de deri udtalte Anskuelser. Den højtærede Minister synes fremdeles at svæve i den Vildfarelse, at man oppe i Øresund vel maa ilandbringe Undermaalsfisk, men ikke sælge dem. Jeg havde Lejlighed til i Fjor at gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at det er urigtigt, og jeg gentager det her. Det er nemlig saaledes, at deroppe har man faktisk rent administrativt maattet ophæve Loven af 5. April 1888 og give Politimestrene i Jurisdiktionerne langs Kysten mellem Helsingør og København Ordre til ikke at haandhæve Fiskeriloven paa dette Omraade. Jeg vil ikke paastaa, at det er lovligt, at denne Undermaalsfisk sælges, men Faktum er, at den sælges og sælges med Autoriteternes og deriblandt Land-

brugsministeriets Billigelse. Jeg kan fremdeles ikke indse, at hvad der har været gældende nu eller har gaaet, kan jeg sige, lige siden Loven af 1888 blev vedtagen, skulde afstedkomme saa stor Ravage, hvis man lod det gælde ogsaa i Fremtiden og slog det fast i Loven.

Maa jeg, medens jeg har Ordet, benytte Lejligheden til at gøre en Bemærkning overfor det ærede Medlem for Fredericia (Ousen), der udtalte overfor mig, at man kunde ikke saadan uden Erstatning tage en Aalegaard fra en Mand, der har holdt den og har Skøde paa den. Nej, det har jeg heller ikke tænkt mig Muligheden af. Overalt, hvor der er faktiske Ejendomsrettigheder, maa naturligvis en anden Regel træde i Stedet for den almindelige, vi have stillet op. Vi have i vort Ændringsforslag kun tænkt paa de Steder, hvor der ingen faktisk Ejendomsret er.

Bluhme: Jeg tror, at den højtærede Minister gør mig Uret ved at sige, at jeg skulde have sagt, at det var en daarlig Lov, han har forelagt. Jeg sagde tværtimod, at saa vidt jeg har forstaaet af Udtalelser og Stemninger paa Fiskerimøder, anser man den for en Forbedring, men at Ulykken var, at det er en Lap paa en gammel Lov, som er daarlig. Den højtærede Minister spørger, hvorledes man skulde tage Sagen op igen, naar den ikke denne Gang kom i Orden. Ja, det vil være uhyre let at tage den op i det Øjeblik, den højtærede Minister selv vil gøre det. Jeg tvivler paa, at mange andre kunde gøre det saa godt som han, naar han blot vil tage den op paa bar Bund, fra nyt af, og skille mellem Saltvandsfiskeri og Indenskærsfiskeri. Naar jeg har stillet Ændringsforslag Nr. 53, er det ikke, fordi jeg tror, at der skulde mangle tilstrækkelig Sagkundskab til at skelne Fiskene fra hinanden, men jeg indrømmer, at der er ikke tilstrækkelig Sagkundskab til at finde ud af, hvad der er fisket ude paa Doggersbanken, og hvad der er fisket langs Jyllands Kyst; derfor mener jeg, det skal gives fuldstændig frit. Bekostningen ved det Opsyn, der maa være for at paase, at Undermaalsfisk ikke komme andre Steder hen i Land, er saa stor, at den Skade, der kunde ske ved, at nogle faa Undermaalsfisk bleve bragte i Land, er forsvindende mod de betydelige Midler, man vilde spare, og som kunde anvendes til at opkøbe Undermaalsfisk og sætte dem ud paa Steder, hvor Videnskaben siger, at det er